

Andrássy Lajos versei

Hóolvadáskor

Kagyló-szíved ha vízbe csobban:
úszó hínárban fennakad...
— Örömeidben bánatodban
magadra hagyta önmagad!

Húzza a mély: a számvetések
terhe kéregként rátapadt
s tartja gyöngy-buboréknyi réteg
befejezetlen gondolat...

Legyen nyugodt ki boldog úgy lett
hogy ketté törte lantodat!
Ne verje jobban meg az élet
s ha sírni tud: hát sírni hagyj.

Tárd ki lelked egy új tavasznak:
zuhog a fény fusson az árnyék
gyűjts kedvet harchoz önmagadnak
— s ha másnak is jut: legyen ajándék!

Magot röpít a szél: lekoppán
a föld ölébe s megtapad:
— „Örömeidben s bánatodban
ne hagyj magadra önmagad!”

Mikor az égre néztem

csak amikor a fűbe léptem
hanyatt feküdtem égre néztem
láttam újra az arcomat
olyan tisztának amilyen volt
ringatott távoli harangszót
s fényes volt majdnem mint a Nap

ült benne két nagy barna medve:
ép és fiatal két szemem...

Esti dúdoló

alig folyt el a délután
csillag pottyant a háztetőre
hajlong a büszke jegenye
kettőt hátra kettőt előre

volt nekem barna szeretőm
szelíd sétány a temető is
hullik az égi vakolat
volt nekem szőke szeretőm is

Csak

Nem loptam soha senkitől
se bánatot se verset
bátorsággal is hogyha van
tulajdon sorosom vert meg
viselem mint az arcomat
dicsekvés nélkül — Mégis
higgyétek el: olyan vagyok
mint bárki más csak én is.

Odessa — Szege

A barátság hídjai

Az Ukrán KP odesszai városi bizottsága és az odesszai városi tanács lapjának a „Vecseryaja Odessza”-nak szerkesztőségében a Szovjet—Magyar Baráti Társaság tagcsoportjainak képviselői gyűltek össze baráti beszélgetésre. Arról folyt a vita, hogyan készülnek a szovjet emberek — a magyar néppel együtt — Magyarország fasiszta megszállás alóli felszabadulásának 30. évfordulójára, s milyenek Odessza kapcsolatai Szegeddel, testvérvárosával.

A „Vecseryaja Odessza” ke-rekasztal megbeszélését idézzük. A Szovjet—Magyar Baráti Társaság odesszai terület részlegének titkára, a pedagógiai főiskola tanulmányi osztályának vezetője, **Penyeva L. G.:**

— Öt évvel ezelőtt szerveztük meg Odesszában a baráti társaság területi részlegét. Ma harmincnél több kollektívát számlál, közöttük olyan hatalmas üzemet, mint a Szovjet Ukrajna 50 éves hajógyár, a Dzerzsinszkij nevet viselő gyár, a Vorovszkij ruhagyár, kábelgyár, az élelmiszeripari automatagyár, tanintézetek, egyetem, főiskola, s néhány további iskola...

Öt évvel ezelőtt a magyar országgyűlés ülészakán, melyet az ország felszabadulása 25. évfordulójának szenteltek, az SZKP Központi Bizottságának főtitkára, L. I. Brezsnyev elvtárs azt mondta: „Számunkra, a szovjet emberek számára jó érzés annak a tudata, hogy a szocialista Magyarországgal, s népével őszinte testvéri kapcsolataink vannak. Mai együttműködésünkben az internacionalizmus lenini eszméinek eleven megtestesülését látjuk. Barátságunk a forradalmárok, az új társadalom azonos elvű építőinek barátsága”.

Leonyid Iljicsnek ezen szavai vezetnek bennünket gyakorlati tevékenységünk során.

Sz. A. Korneljuk főmérnök elvtársnő, az odesszai kábelgyár SZMBT szervezetének titkára:

— Sokéves baráti szálak fűznek bennünket a magyar kábelipari szakemberekhez, a budapesti és szegedi gyárak munkásaihoz és alkalmazottaihoz. Csak az 1974-es esztendőben három küldöttségük járt nálunk. Az egyik küldöttségnek Kakuszi Géza, a szegedi üzem igazgatója is tagja volt. A mi delegációnk is felkereste a szegedieket. Utunkat hasznosnak ítéltük. Magyar barátainkat érdekelték a Szovjetunióban ma még egyedülálló automata gépsoraink. Tanulmányozták azok munkáját, s fontolgatták annak otthoni alkalmazási lehetőségeit.

Az élelmiszeripari automatagyár részlegvezetője N. A. Kulibaba:

— Mindössze egy éve vagyunk a baráti társaság kollektív tagjai. Üzemi pártbizottságunk titkára

P. Sz. Velicsko azóta már járt Magyarországon. Bememőiről beszámolt az intézet dolgozóinak, amikor összeállították az üzemi kollektív tagcsoport munkatervét. 1974-ben nálunk is járt több magyar küldöttség tapasztalatszerén.

Az Odesszai Állami Egyetem általános fizikai tanszékének docense, A. M. Gyacsenko:

— Több, mint tíz éve szövődnek a szoros kapcsolat szálai az odesszai és szegedi egyetem között. Évente 20–20 fős csoportok keresik föl kölcsönösen a társintézetet munka közbeni tapasztalatgyűjtés formájában. Ez a cserkapcsolat a későbbiekben még fokozódni fog. Már felvázolták a hallgató-, diplomás- és aspiráncserék lehetőségét is. Megkezdődött a szerves kémiai szakemberek tapasztalatszerése, együttműködése. Jómagam a közelmúltban tértem haza Szegedről. A szegedi egyetemen összeállítottuk az általános fizikai tanszék közötti szerződés tervezetét, s most közös tudományos kutatói munkát fogunk végezni.

A két egyetem együttes tevékenysége minden kutatónk számára válik szélesebb kutatói bázist biztosít. lehetővé teszi a tudomány vívmányainak jobb kiaknázását.

„Magyarország Ifjú Barátai Klubja”-nak vezetője, az 58-as középiskola órán kívüli rendezvényeinek szervezője, Sz. I. Dracsinszkaja:

— Klubunk ebben az évben ünnepli fennállásának 14. évfordulóját. Tiszteletbeli elnöke Kádár János elvtárs. Tiszteletbeli tagjai

között megtaláljuk a szegedi városi tanács volt elnökét, Biczó György elvtársat, a Délmagyarország főszerkesztőjét, Nagy István elvtársat és a város számos más ismert közéleti személyiségét.

Szeged két tanintézetével állunk baráti kapcsolatban: a Gagarin általános iskolával és a Radnóti Miklós Gimnáziummal. Tanulóink már három alkalommal jártak Szegeden, gimnazista barátaink pedig öt ízben kerestek fel bennünket.

Iskolánkban széles körben ünnepeztük meg Szeged felszabadulásának 30. évfordulóját, 1974. októberében. Iskolánk két tanára L. P. Leonyenko és V. Sz. Jurcsak részt vett Magyarországra és Szeged felszabadításában.

A „Dzsutarka”, a Jutagyári Munkásművésztársaság N. Sz. Szugak:

— 1962 óta tart fenn üzemünk baráti kapcsolatokat a szegedi textilesekkel. Ennek a barátság-nak történetét ma már a jutagyári múzeum exponátumain is nyomom lehet követni. Ambár a történelem a múlt tematikájával foglalkozik, bennünket pedig a holnap kérdései izgatnak. Itt pedig már nagyon jelentős a tapasztalatszerés lehetősége, az, hogy van kitől tanulunk, s van kinek tanácsot adunk. 1973 decemberében Szegeden járt az üzemi pártbizottságunk titkára, Z. A. German elvtársnő, 1974-ben pedig 33 fős magyar küldöttséget fogadtunk, közöttük a textil-kombinát munkatársait.

Néhány évvel ezelőtt szegedi barátaink polipropilén zsákok mintapéldányait ajándékozták nekünk. Rövidesen mi is megkezdjük ezeknek a zsákoknak a készítését.

Év elején egy kis csomagot kaptunk Szegedről, benne olyan naptárakat, amelyeket kollégáink készítenek. Így aztán most azonos naptár alapján versenyzünk.

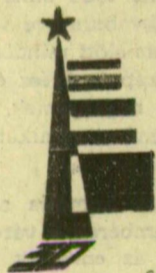
Penyeva L. G.:

— Társaságunk kollektív tagjainak egyikéről, a pedagógiai főiskoláról kívánok szólni. Hat évvel ezelőtti hivatalos szerződést kötöttünk a szegedi főiskolával. A szerződés hároméves terminusra szól, melyet két éves munkaprogram követett. Sikeres teljesítése után újabb két éves program megvalósításán fáradozunk, amely társadalomtudományi, pedagógiai és pszichológiai, matematikai és testnevelési tanszék munkáját öleli föl. Mint az egyetemen, nálunk is folyik közös tudományos kutatómunka, közös tanítási, módszertani és eszmei nevelési tevékenység.

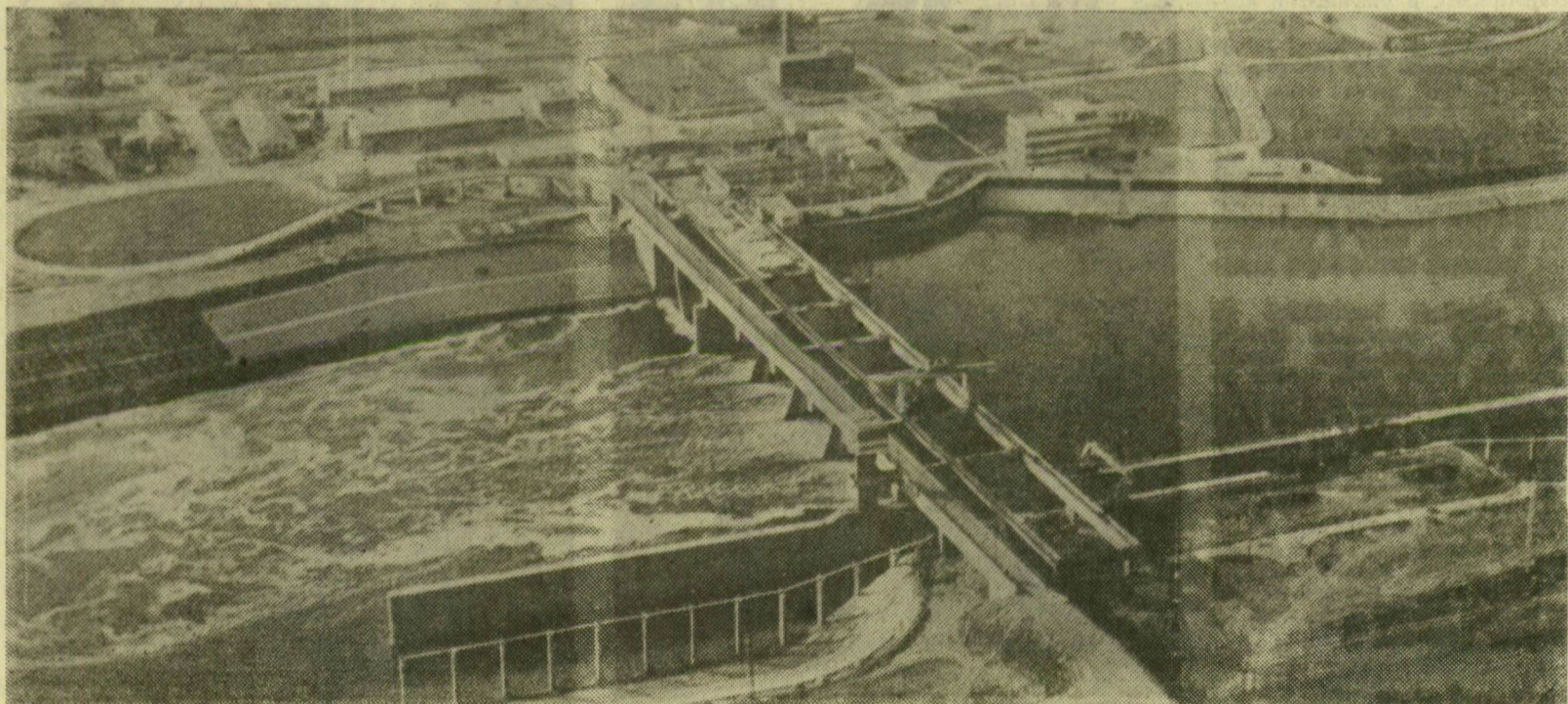
Főiskoláink évenként fogadják a testvérintézet hallgatóit termelési gyakorlaton. Intézetünk két tudományos munkatársa utazik Szegedre, két tudományos munkatársat fogadunk mi is.

Már megkezdődött Magyarországra felszabadulásának 30. évfordulójára teendő nagy munkánk előkészületeit. Anyagot gyűjtünk a szegedi főiskola számára, melyekben Odesszáról számolunk be és arról a munkáról, melyet a baráti társaság kollektív tagjai végeznek.

Ford.: BALINT ISTVÁN

Harminc
év
képekben

Természetátalakító jelentőségű a giszi vízelvezetőrendszer megteremtésére készített hosszú távú terv. A tiszalóki vízelvezető után elkészült a kiskörei vízszelvény és erőmű is, további lehetőségeket teremtve az öntözéses gazdálkodás kiterjesztésére